

Liturgie

voor de ochtenddienst op zondag 17 september
waarin het Heilig Avondmaal wordt gevierd.

Voorganger: Ds. N.H. de Graaf
Ouderling van dienst: Jan Ruiterkamp
Organist: Bram Jaspers

Welkom en Mededelingen namens kerkenraad

Lied: Psalm 84:1

1. Hoe lieflijk, hoe goed is mij, Heer,
het huis waar Gij uw naam en eer
hebt laten wonen bij de mensen.
Hoe brand ik van verlangen om
te komen in uw heiligdom.
Wat zou mijn hart nog liever wensen
dan dat het juichend U ontmoet
die leven zijt en leven doet.

Stil gebed, Votum en Groet

Apostolische Geloofsbelijdenis

Lied: Psalm 84: 3 en 4

3. Welzalig die uit uw kracht leeft,
die naar uw tempel zich begeeft,
zijn hart wijst hem de rechte wegen.
Zij trekken op van overal
en, gaat het door het dorre dal,
dan valt op hen een milde regen.
Ja, in het hart van de woestijn
ontspringt een heldere fontein.

4. Van kracht tot kracht gaan zij steeds voort.
Hun lied weerklinkt van oord tot oord,
tot zij Jeruzalem betreden,
waar alle pelgrims binnengaan
om voor Gods aangezicht te staan.
Aanvaard, o Heer, ook mijn gebeden.
Verhoor mij, God van Israël,
die alles leidt naar uw bestel.

Gebed om de opening van het Woord

Kinderen gaan naar de nevendienst

Schriftlezing: Handelingen 19:23-40 **(HSV)**

Maar in die tijd ontstond er een niet geringe opschudding over de weg van de Heere.

Want iemand van wie de naam Demetrius was, een zilversmid, die zilveren tempeltjes van Artemis maakte, verschaftte aan zijn vakgenoten een niet gering inkomen.

Hij riep hen bijeen met de arbeiders die zulke dingen maakten, en zei: Mannen, u weet dat wij aan deze bezigheid onze welvaart ontlennen.

En u ziet en hoort dat deze Paulus een grote menigte niet alleen in Efeze, maar in bijna heel Asia overtuigd en afkerig gemaakt heeft van de goden, door te zeggen dat goden die met handen gemaakt worden geen goden zijn.

En wij lopen niet alleen het gevaar dat ons beroep een slechte naam krijgt, maar ook dat de tempel van de grote godin Artemis als niets beschouwd zal worden, en dat ook de grootheid dreigt te verdwijnen van haar aan wie heel Asia en de wereld eer bewijst.

Toen zij dan dit hoorden, werden zij vervuld van woede en schreeuwden: Groot is de Artemis van de Efeziërs!

En heel de stad raakte in opschudding; ze stormden eensgezind naar het theater, waarbij ze Gajus en Aristarchus meesleurden, Macedoniërs, reisgenoten van Paulus.

En toen Paulus zich onder het volk wilde begeven, lieten de discipelen het hem niet toe.

En ook sommigen van de oversten van Asia, die met hem bevriend waren, stuurden iemand naar hem toe en riepen hem ertoe op zich niet naar het theater te begeven.

De één nu riep dit en de ander wat anders, want de vergadering was verward en de meesten wisten niet waarom zij bijeengekomen waren.

En men liet Alexander uit de menigte naar voren komen, omdat de Joden hem naar voren duwden. En nadat Alexander met zijn hand gewenkt had, wilde hij zich tegenover het volk verdedigen.

Maar toen zij begrepen dat hij een Jood was, riepen zij allen als met één stem, ongeveer twee uur lang: Groot is de Artemis van de Efeziërs!

En de stadssecretaris zei, nadat hij de menigte gekalmeerd had: Mannen van Efeze! Welk mens is er die niet weet dat de stad van de Efeziërs de tempelbewaarster is van de grote godin Artemis en van het beeld dat uit de hemel gevallen is?

Omdat dit alles niet tegen te spreken valt, is het noodzakelijk dat u kalm blijft en niets ondoordachts doet.

Want u hebt deze mannen hier gebracht, die geen tempelrovers zijn en uw godin niet gelasterd hebben.

Als dus Demetrius en zijn vakgenoten tegen iemand iets hebben: er worden rechtszittingen gehouden, en er zijn stadhouders. Laten zij dan een aanklacht tegen elkaar indienen.

Maar als u over andere zaken iets verlangt, zal daar in een wettige vergadering over beslist worden.

Want wij lopen gevaar van oproer beschuldigd te worden om wat er vandaag gebeurd is, omdat er geen enkele reden is aan te voeren waarmee wij rekenschap kunnen afleggen van deze oploop. En nadat hij dit gezegd had, liet hij de vergadering uiteengaan.

Lied: Psalm 135:8 en 9

8. Aller volken goden zijn
goud en zilver, pracht en praal,
werk van 's mensen hand en brein,
zonder geest en zonder taal.
Zij zijn blind en zij zijn doof
voor aanbidding en geloof.

9. Wat men ook tot goden wijdt,
't is maar schijn en onbeziel.
Al wie afgodsbeelden snijdt
en voor eigen maaxsel knielt,
gaat te gronde met het goud
waar hij blind'lings op vertrouwt.

Verkondiging

Lied: OB Psalm 68:10

10. Geloofd zij God met diepst ontzag!
Hij overlaadt ons, dag aan dag,
Met Zijne gunstbewijzen.
Die God is onze zaligheid;
Wie zou die hoogste Majesteit
Dan niet met eerbied prijzen?
Die God is ons een God van heil;
Hij schenkt, uit goedheid, zonder peil,
Ons 't eeuwig, zalig leven;
Hij kan, èn wil, èn zal in nood,
Zelfs bij het naad'ren van den dood,
Volkomen uitkomst geven.

Lezing van het avondmaalsformulier

In dankbare gehoorzaamheid aan het woord van Christus: Doet dit tot mijn gedachtenis, willen wij nu gedenken dat Hij door de Vader in deze wereld gezonden is, niet opdat Hij de wereld zou veroordelen, maar opdat Hij haar zou behouden. Hij, de goede Herder, heeft zijn leven voor zijn schapen gesteld. Hij werd gebonden, opdat Hij ons zou ontbinden. Hij leed ontelbare smaadheden, opdat wij nimmermeer te schande zouden worden. Hij werd onschuldig ter dood veroordeeld, opdat wij zouden worden vrijgesproken. Hij heeft de vloek van ons op zich geladen, opdat Hij ons met zijn zegen vervullen zou. Hij heeft zich aan het kruishout vernederd tot in de allerdiepste versmaadheid en angst der hel, met lichaam en ziel, toen Hij met luider stem riep: Mijn God, mijn God, waarom heeft Gij mij verlaten, opdat wij door God aangenomen en nooit meer door Hem verlaten zouden worden. En ten laatste heeft Hij in zijn offerdood het nieuwe en eeuwige verbond der verzoening besloten, toen Hij zeide: Het is volbracht.

Opdat wij nu vast zouden geloven in zijn hartelijke liefde en overwinnende trouw, heeft Christus ons het Avondmaal gegeven. Daarom nam Hij in de nacht voor zijn sterven het brood, dankte, brak het, gaf het aan zijn discipelen en zeide: Neemt eet, dit is mijn lichaam. En hij nam de drinkbeker, zeide drank en sprak: Drinkt allen daaruit, want dit is het bloed van mijn verbond, dat voor velen vergoten wordt tot vergeving van zonden. Alzo betuigt en verzegelt ons het heilig Avondmaal, dat het eenmaal volbrachte offer van Christus de enige grond is van onze hoop. Want in zijn dood heeft Christus de toorn van God tegen de zonde weggedragen en heeft Hij ons de levendmakende Geest verworven. Door deze Geest mogen wij met Hem waarachtige gemeenschap hebben. Door dezelfde Geest worden wij ook met elkander als lidmaten van één lichaam in waarachtige broederlijke liefde verbonden, zoals de apostel spreekt: Eén brood is het, zo zijn wij velen één lichaam. Deze eenheid zullen wij niet alleen met woorden, maar ook met de daad jegens elkander bewijzen. Daarenboven mogen wij bij het aanzitten aan die Avondmaal met groot verlangen uitzien naar de wederkomst van Jezus Christus en naar de bruiloft van het Lam in de volkomenheid van Gods Koninkrijk, wanneer God zal zijn alles in allen.

Enige mededelingen m.b.t. de viering

Klaarmaken van de tafel tijdens lied: NLB 381:1 en 2

1. Genadig Heer, die al mijn zwakheid weet,
wil mij vergeven wat ik U misdeed;
verwerp mij niet, die op uw vrijspraak wacht,
maar troost mij met uw woord: het is volbracht.

2. Gij hebt mij Heer, geroepen aan uw dis,
het heilig feest van uw gedachtenis;
Schenk mij uw Geest, opdat ik U ontmoet
in 't teken van uw lichaam en uw bloed.

Onze Vader

Instellingswoorden

Nodiging

Gemeenschap van brood en wijn, afgewisseld met lied: ELB 203:1,2 en 3

1. Genade, zo oneindig groot,
dat ik, die't niet verdien,
het leven vond, want ik was dood
en blind, maar nu kan 'k zien.

2. Genade, die mij heeft geleerd
te vrezen voor het kwaad.
Maar ook, als ik mij tot Hem keer,
dat God mij nooit verlaat.

3. Want Jezus droeg mijn zondelast
en tranen aan het kruis.
Hij houdt mij door genade vast
en brengt mij veilig thuis.

Gebeden

Lied: NLB Psalm 103c:1

1. Loof de koning, heel mijn wezen,
gij bestaat in zijn geduld,
want uw leven is genezen
en vergeven is uw schuld.
Loof de koning, loof de koning,
tot gij Hem ontmoeten zult.

Wegzending en Zegen

